

Kitab Daniel — Nomor Dua Ratus

Pamekaran Nubuat: Panghimpunan Kadua sarta Hartina dina Eskatologi Adventis

Jeff Pippenger
2024-05-05

Urang keur nalungtik mangsa nubuat anu digambarkeun minangka panghimpunan kadua anu diidentifikasi ku nabi Yesaya, sarta satuluyna ku Sister White.

Jeung dina poe eta bakal aya hiji akar Isai, anu bakal nangtung jadi panji keur bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa lain bakal narima pitulung: jeung tempat pangreureuhna bakal mulya. Jeung bakal kajadian dina poe eta, yén Gusti bakal ngacungkeun panangan-Na deui pikeun kadua kalina, pikeun ngarebut deui sesa umat-Na anu kari, ti Asyur, jeung ti Mesir, jeung ti Patros, jeung ti Kus, jeung ti Elam, jeung ti Sinear, jeung ti Hamat, jeung ti pulo-pulo laut. Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun deui jalma-jalma Israil anu kasilih, jeung ngahijikeun deui anu sumebar ti Yuda ti opat juru bumi. Sirikna Epraim ogé bakal sirna, jeung musuh-musuh Yuda bakal dipiceun: Epraim moal sirik ka Yuda, jeung Yuda moal ngaganggu Epraim. Yesaya 11:10–13.

Waktu umat Allah dina poe-poe panungtungan dikumpulkeun pikeun kadua kalina, aya kasatuan di antara para murid éta anu dilambangkeun ku sapuluh poé anu miheulaan Pentakosta, sarta anu ku Yesaya disebut minangka waktu nalika, “Rasa sirik Epraim ogé bakal sirna, jeung musuh-musuh Yuda bakal dipupus; Epraim moal sirik ka Yuda, jeung Yuda moal ngaganggu Epraim.”

“Pangwalesan-pangwalesan baris datang ka umat Allah, sarta jukut goréng kudu dipisahkeun ti gandum. Tapi ulah deui Épraim sirik ka Yuda, jeung Yuda moal deui ngaganggu Épraim. Kecap-kecap anu hade, lemes, pinuh ku welas asih bakal ngalir kaluar tina hate jeung biwir anu geus disucikeun. Penting pisan supaya urang ngahiji, sarta lamun urang sadayana neangan kalemisan jeung karendahan Kristus, urang bakal miboga pikiran Kristus, jeung bakal aya kasatuan roh.” Review and Herald, 19 Maret 1895.

Panyatuan téh mangrupa salah sahiji unsur tina padamelan anu dihontal ku Kristus nalika Anjeunna ngumpulkeun saratus opat puluh opat rébu pikeun kadua kalina. Kasatunggalan éta dilambangkeun ku sapuluh poé nu ngarah ka Pentakosta, sarta ku genep poé pasamoan kémah di Exeter, sarta bisa waé geus kahontal ti taun 1856 nepi ka 1863, upama jalma-jalma anu kungsi ngalaman kuciwa anu agung dina 22 Oktober 1844 teu leungit jalanna.

“Tapi dina mangsa karaguan jeung kateupastian anu nuturkeun éta kuciwa, loba jalma anu percaya kana Advent nyerahkeun imanna. Paselisihan jeung pabédan timbul di antara maranéhna.... Ku kituna pagawéan téh kahalangan, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Lamun sakumna umat Adventis ngahiji dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, tangtu sajarah urang bakal kacida béda-na!”

“Lain pangersa Allah lamun datangna Kristus kudu kieu ditunda. Allah henteu ngararancang supaya umat-Na, Israil, ngalanglang opat puluh taun di padang gurun. Anjeunna jangji bakal ngaping maranéhna langsung ka tanah Kanaan, sarta netepkeun maranéhna di dinya jadi hiji umat anu suci, séhat, jeung bagja. Tapi jalma-jalma anu ka maranéhna ieu warta mimiti diwawarkeun, henteu asup ‘lantaran teu percaya’ (Ibrani 3:19). Haté maranéhna pinuh ku gumujeng, pemberontakan, jeung kabencian, ku kituna Anjeunna henteu tiasa ngalaksanakeun jangji pasatujuan-Na jeung maranéhna.

“Salila opat puluh taun, kateuercayaan, kukurubutan, jeung panghianatan geus nutup jalan pikeun Israil baheula asup ka tanah Kanaan. Dosa-dosa anu sarua geus ngalambatkeun asupna Israil jaman kiwari kana Kanaan sawarga. Dina dua-duana hal éta, jangji-jangji Allah lain anu salah. Kateuercayaan, kadunyaan, kurangna pangbakti lengkep, jeung pasaliah di antara umat PANGERAN anu ngaku-ngaku jadi milik-Na, anu geus nahan urang cicing di ieu dunya dosa jeung kasedih salila mangtaun-taun.” Selected Messages, buku 1, 68, 69.

Turunna malaikat kadua nandakeun hiji paburencay dina mangsa kuciwa kahiji anu ngamimitian waktu reureuh, tuluy ngantunkeun kana hiji mangsa genep poé dina pasamoan kémah Exeter, tempat kasatunggalan dina pekabaran éta kahontal saméméh curahan Roh Suci dina pekabaran Jerit Tengah Peuting dina panutup pasamoan éta.

Turunna malaikat anu katilu dina 22 Oktober 1844 nandaan aya paburencay dina kasusah agung, sarta muka hiji mangsa atikan nalika bebeneran-bebeneran anu patali jeung Tempat Nu Maha Suci dibukakeun ka umat Allah. Nepi ka taun 1849, Gusti keur ngulurkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na babarengan pikeun kadua kalina, sarta dina taun 1851, bagan 1850 keur ditepikeun. Bagan éta ngawakilan amanat dasar, jeung nya éta amanat pisan anu kudu diangkat di hareupeun dunya minangka hiji panji.

Ngumpulna deui anu kadua kalina ku Kristus ka murid-murid dimimitian langsung nalika Anjeunna turun, sarta ngumpulna jalma-jalma di Exeter dimimitian salila mangsa waktu ngadagoan. Dina sajarah pangbarontakan taun 1863, ngumpulna deui anu kadua kalina dimimitian sahenteuna lima taun sanggeus asup kana prosés atikan anu dimimitian waktu cahaya ngeunaan sanctuary dibukakeun dina taun 1844. Dina taun 1848, Islam harita keur ngamurka ka bangsa-bangsa. Ngumpulna anu kadua digambarkeun minangka hiji pagawéan anu lumangsung sacara maju, anu kalaksanakeun ku datangna sapuluh poé anu ngadahului Pentakosta, sarta ogé ku genep poé pasamoan kémah di Exeter, sarta saéstuna kedah geus réngsé dina taun 1856.

Pagawéan pikeun ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina nyaéta pagawéan panutup malaikat katilu, sarta éta dilaksanakeun ku panangan Kristus.

Jeung nalika poé Sabat geus datang, Anjeunna mimiti ngajar di sinagoga; sarta loba anu ngadéngé Anjeunna jadi héran, pokna, “Ti mana ieu Jalma meunang hal-hal kitu? Jeung hikmah naon ieu anu dipaparin ka Anjeunna, nepi ka karya-karya kawasa anu sakitu téh dipigawé ku panangan-Na?” Markus 6:2.

Panyebaran anu kajadian nalika lambang ilahi turun ngamimitian hiji prosés pangujian anu ahirna nembongkeun dua golongan nu nyembah, sarta ku jalan kitu ngabersihan Bait Allah.

Anu nyiru aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna baris ngabersihan tempat pangirikan-Na nepi ka beres, tuluy ngumpulkeun gandum-Na ka lumbung; ari hampang mah ku Anjeunna baris diduruk ku seuneu anu moal pareum. Mateus 3:12.

Dina mangsa éta umat Allah kudu nyokot amanat éta tina leungeun malaikat, tuluy ngadahar éta.

Tuluy kuring nempo deui hiji malaikat anu kawasa turun ti sawarga, dibalut ku mega; sarta dina sirahna aya katumbiri, beungeutna lir panonpoé, jeung sukuna kawas tihang-tihang seuneu. Dina leungeunna aya hiji kitab leutik anu geus muka; tuluy anjeunna neundeun suku katuhuna kana sagara, sarta suku kéncana kana bumi. Wahyu 10:1, 2.

Dina datangna malaikat kadua dina tanggal 19 April 1844, umat Allah aya dina kaayaan paburencay. Maranéhna ti mimiti geus dikumpulkeun ku kasampurnaan nubuat Wahyu pasal salapan, ayat lima welas, dina tanggal 11 Agustus 1840, tapi Gusti parantos nahan panangan-Na kana hiji kasalahan dina pangitungan sawatara angka dina bagan éta.

“Kuring parantos ningali yén bagan 1843 dipingpin ku panangan Gusti, sarta yén éta henteu kedah dirobih; yén angka-angkana téh sakumaha anu Anjeunna kahoyong; yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, sahingga moal aya saurang ogé anu tiasa ningali éta, dugi ka panangan-Na dipiceun.” Early Writings, 74.

Dicabutna panangan-Na ngamungkinkeun Samuel Snow pikeun nangtukeun tanggal anu leres pikeun tetenjoan anu ditunda.

“Jalma-jalma anu satia éta, anu kacida kuciwa, anu teu tiasa ngartos naha Gustina henteu sumping, henteu dipopohokeun dina poék. Maranéhna deui-deui dipingpin ka Alkitabna pikeun nalungtik mangsa-mangsa nubuat. Leungeun PANGERAN dipiceun tina angka-angka éta, sarta kasalahan éta dijelaskeun. Maranéhna ningali yén mangsa-mangsa nubuat ngahontal taun 1844, sarta yén bukti anu sarua anu ku maranéhna geus dikedalkeun pikeun némbongkeun yén mangsa-mangsa nubuat réngsé dina taun 1843, ngabuktikeun yén éta bakal mungkas dina taun 1844.” Early Writings, 237.

Sajarah malaikat kahiji jeung kadua ngandung hiji runtuyan tanda jalan anu patali jeung panangan Kristus. Nalika Anjeunna turun dina 11 Agustus 1840 jeung 19 April 1844, Anjeunna nyekel hiji pesen dina panangan-Na. Panangan-Na anu nungtun kana panyusunan jeung medalna bagan 1843 dina Méi 1842. Panangan-Na anu nyégél hiji kasalahan dina angka-angka dina bagan éta. Sanggeus paburencayna éta kuciwa anu kahiji, Yeremia linggih nyorangan ku sabab panangan Kristus. Tuluy Anjeunna nyabut panangan-Na, sahingga pesen Tangis Tengah Peuting jadi kabuka deui tina segelna. Kalakuan ngalegaan panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na anu kadua kalina lumangsung ti kuciwa anu kahiji nepi ka pasamoan kémah di Exeter, sakumaha para murid ahirna dikumpulkeun babarengan di Yerusalem salila sapuluh poé saméméh pancuran Roh Suci. Dina datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844, Gusti ngangkat panangan-Na.

Malaikat anu ku sim kuring katingali nangtung dina sagara jeung dina bumi, ngangkat leungeunna ka langit, tuluy sumpah demi Anjeunna anu jumeneng hirup salalanggengna, anu nyiptakeun langit jeung sagala anu aya di jerona, bumi jeung sagala anu aya di jerona, sarta sagara jeung sagala anu aya di jerona, yén moal aya deui waktu. Wahyu 10:5, 6.

Ti pasamoan anu kahiji dina tanggal 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, sajarah malaikat kahiji jeung kadua ditandaan ku panangan Kristus. Dina tanggal 22 Oktober 1844, malaikat katilu turun, sarta rombongan leutik kaum Millerite paburencay ku Kaceuceub Gedé. Dina tanggal éta, Kristus ngangkat panangan-Na ka sawarga sarta sumpah yén waktos moal aya deui.

Penghimpunan anu kadua dina sajarah ti taun 1844 nepi ka 1863 dimimitian nalika Kristus ngangkat panangan-Na, bari ogé nyekel hiji pekabaran dina panangan-Na pikeun didahar. Tuluy dina taun 1849, Anjeunna ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngahimpun umat-Na anu paburencay. Umat éta geus dihimpun ku pekabaran Panjerit Tengah Peuting, sarta paburencay nalika kajadian anu diramalkeun henteu lumangsung. Dina pasamoan kémah di Exeter, Kristus ngahimpun domba-domba-Na sarta ngahijikeun maranéhna dina éta pekabaran, sakumaha anu geus dipigawé-Na dina sapuluh poé anu miheulaan Pentakosta. Kaum Millerit Filadelfia ninggalkeun pasamoan kémah di Exeter sarta ngulang Pentakosta. Dina taun 1856, Kristus aya di luar gerakan anu geus transisi jadi Laodikea, sabab Kristus nangtung di luar hate saurang Laodikea sarta ngetok, néangan jalan asup.

Lah, Kami ngadeg di panto, sarta ngetrok: lamun aya jalma ngadangu sora Kami, tuluy muka panto, Kami bakal asup ka anjeunna, sarta bakal dahar babarengan jeung anjeunna, jeung anjeunna jeung Kami. Wahyu 3:20.

Dina taun 1856, panangan Kristus keur ngetok kana gerakan Millerite Laodikia, tapi taya hasilna. Dina taun 1849, tujuh taun saméméhna, Mantenna geus mimiti ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina, tapi karaguan jeung kateupastian ngeureunkeun gerakan Piladéplia.

“Upami urang Adventist, sanggeus kuciwa anu gedé dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta babarengan neruskeun nuturkeun pituduh pangersa Gusti Allah anu keur muka jalan, narima amanat malaikat anu katilu jeung ku kakawasaan Roh Suci ngawartakeun éta ka dunya, tangtu maranéhna geus ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu geus damel kalayan kacida kuatna ngaliwatan usaha maranéhna, pagawéan éta tangtu geus réngsé, sarta Kristus geus sumping ti baheula kénéh pikeun nampi umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa karaguan jeung kateupastian anu nuturkeun kuciwa éta, loba anu percaya kana advent nyerahkeun iman maranéhna.... Ku kituna pagawéan éta kaganggu, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Upami sakumna golongan Adventist ngahiji dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, sakumaha béda pisan sajarah urang téh!” Evangelism, 695.

Tanggal 11 Séptémber 2001 Kristus ngumpulkeun umat-Na dina poé panungtungan, anu satuluyna dipaburencay dina tanggal 18 Juli 2020. Dina tanggal 11 Séptémber 2001, maranéhanana anu geus dikumpulkeun nyandak kitab anu disumputkeun tina panangan Kristus tuluy ngahakan éta. Dina tanggal 18 Juli 2020, maranéhanana nolak parentah anu dilambangkeun ku panangan-Na anu diangkat, anu nandakeun yén “waktu moal aya deui.”

Kaum Millerit Filadelfia henteu némbongkeun pabangkangan dina ramalan maranéhna anu salah ngeunaan taun 1843, sabab maranéhna ngalakukeun sagala hal nurutkeun sakabéh caang anu geus diungkabkeun ku Gusti, tapi dina 18 Juli 2020 kaum Laodikea tina gerakan malaikat katilu ngabangkang kana caang anu patali jeung panangan-Na. Sanggeus 1844, gerakan Filadelfia tina

malaikat kahiji “dina mangsa ragu-ragu jeung kateupastian” “ngaleupaskeun iman maranéhna,” tuluy jadi kaum Laodikea.

1856 ngalambangkeun titik peralihan éta, anu ngagambarkeun hiji titik peralihan pikeun umat Allah dina poé-poé panungtung.

Dina hiji mangsa dina tujuh taun antara 1849 nepi ka 1856, gerakan Millerite Filadelfia ngalawan panangan Gusti anu keur manjangan pikeun ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina, sarta jangji-na nya éta yén dina waktu harita Anjeunna bakal migawe leuwih ti nu parantos dipigawe-Na baheula.

“Dina 23 Séptémber, Gusti nunjukkeun ka kuring yén Anjeunna parantos ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sésa umat-Na, sarta yén sagala upaya kudu digandakeun deui dina mangsa pangumpulan ieu. Dina mangsa paburencay, Israil geus katempuhan jeung disobek-sobek; tapi ayeuna dina mangsa pangumpulan Allah bakal nyageurkeun jeung ngabeungkeut deui umat-Na. Dina mangsa paburencay, upaya-upaya anu dilakukeun pikeun nyebarkeun kayaktian ngan boga pangaruh saeutik, ngahasilkeun saeutik pisan atawa euweuh nanaon; tapi dina mangsa pangumpulan, nalika Allah parantos netepkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na, upaya-upaya pikeun nyebarkeun kayaktian bakal ngahasilkeun pangaruh sakumaha anu dipimaksad. Sakumna kudu ngahiji jeung pinuh ku sumanget dina ieu pagawean. Kuring ningali yén éta mangrupikeun hal anu matak éra lamun aya anu ngarujuk kana mangsa paburencay pikeun dijadikeun conto anu ngatur urang ayeuna dina mangsa pangumpulan; sabab lamun Allah ayeuna henteu ngalakukeun leuwih loba pikeun urang tibatan anu dipilampah-Na harita, tangtu Israil moal kungsi kakumpul. Sarua pentingna yén kayaktian kudu dipedalkeun dina hiji surat béja, sakumaha ogé dikhotbahkeun.” *Review and Herald*, November 1, 1850.

Tangtu, Gusti ngupayakeun ngagerakkeun padamelan-Na ka hareup dina kasatunggalan, tapi kasatunggalan éta écés geus ruksak, sarta “dina mangsa mamang jeung kateupastian anu nuturkeun kana kuciwa éta, loba jalma anu percanten kana Advent nyerahkeun imanna.” *The Present Truth* (engkéna *Review and Herald*) mimiti diterbitkeun dina taun 1849, sarta dina taun 1851 bagan 1850 geus sayaga, tapi ku taun 1856, amanat ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep ditinggalkeun teu réngsé. Amanat anu disegel-buka dina 22 Oktober 1844 kajadian nalika nubuat-nubuat waktu ngeunaan dua rebu tilu ratus taun jeung dua rebu lima ratus dua puluh taun ngahontal kacindekan.

Poé Sabat nya éta ajaran anu caang ngungkulan ajaran-ajaran séjén dina mangsa éta, sarta salila dua belas taun hiji prosés pangujian lumangsung nepi ka ujian panungtungan datang dina taun 1856. Ujian éta ngeunaan perhentian Sabat pikeun tanah, sarta éta nandaan ahir tina hiji prosés pangujian anu dimimitian ku perhentian Sabat pikeun manusa. Mangsa pangujian éta ngandung tandatangan Alpha jeung Omega. Taun 1856 ogé ngawakilan paningkatan pangaweruh ngeunaan bebeneran dasar anu kahiji kapanggih ku Miller, ku kituna éta miboga tandatangan Alpha jeung Omega dina tingkat éta ogé. Bebeneran Sabat minangka tanda umat Allah anu geus disucikeun diwakilan minangka ditiupna tarompét nu katujuh, nalika rusiah Kristus di jero nu percaya, pangharepan kamulyaan, geus kaeusi. “Tujuh kali” diwakilan ku tarompét Yobel anu kudu ditiup

dina Poé Panebusan.

Tujuh taun ti 1856 nepi ka 1863 ngawakilan sapuluh poé di Yerusalem pikeun para murid, jeung genep poé pasamoan kémah di Exeter pikeun kaum Millerit Filadelfia, tapi, hanjakalna, mangsa éta jadi gambaran jalma-jalma anu nolak nuturkeun Gusti sakumaha Mantenna nungtun maranéhna ngaliwatan mangsa transisi. Sajarah malaikat kahiji jeung kadua, anu mangrupikeun période sajarah tina tujuh guludug, nandakeun Gusti ngalegaan panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina ti 19 April 1844, sarta éta ngagambarkeun réspon anu taat nalika anu wijaksana nuturkeun Kristus asup ka Tempat Nu Maha Suci.

Sajarah Kadesh anu kahiji, nyaéta sajarah malaikat katilu ti taun 1844 nepi ka taun 1863, nandakeun yén Gusti sakali deui ngulinkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina; nanging, dina sajarah éta, kameumeut ka Gusti dipintonkeun ku pangbarontakan. Ayeuna, pikeun katilu kalina, ti saprak Juli 2023, Gusti sakali deui ngulinkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina, sarta maranéhna bakal nyumponan Kadesh anu kadua minangka urang Filadelfia anu taat, sabab tandatangan bebeneran nandakeun yén tilu kali éta minangka awal jeung ahir anu ngagambarkeun urang Filadelfia anu taat, sedengkeun conto anu di tengah ngagambarkeun urang Laodikia anu henteu taat.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Naha gereja-gereja bakal nguping kana pesen Laodikia? Naha maranéhna bakal tobat, atawa naha maranéhna, sanajan pesen bebeneran anu pangkhidmatna—pesen malaikat katilu—keur diproklamasikeun ka sakuliah dunya, bakal terus hirup dina dosa? Ieu teh pesen panungtungan tina rahmat, panggeuing panungtungan pikeun dunya anu geus ragrag. Lamun garéja Allah jadi haneut-haneutan, éta henteu deui nangtung dina karesmen Allah, sarua waé jeung gereja-gereja anu digambarkeun geus ragrag sarta jadi pangcalikan sétan-sétan, tempat nyicingan unggal roh jahat, jeung kurungan unggal manuk anu najis jeung matak geuleuh. Maranéhna anu geus boga kasempetan pikeun ngadangu jeung narima bebeneran sarta geus ngahiji jeung Garéja Advent Poé Katujuh, nyebut dirina umat Allah anu nurut kana parentah-parentah, tapi teu miboga deui kahirupan rohani jeung pangbakti ka Allah tibatan gereja-gereja ngaran wungkul, bakal narima balahi-balahi Allah, saéstuna sarua jeung gereja-gereja anu ngalawan kana hukum Allah. Ngan maranéhna anu disucikeun ku bebeneran anu bakal ngawujudkeun kulawarga karajaan di padumukan sawarga anu ku Kristus geus dijieun siapkeun pikeun maranéhna anu nyaah ka Mantenna sarta nurut kana parentah-parentah-Na.”

“‘Jalma anu nyebut, Kuring nyaho ka Anjeunna, tapi henteu nurut kana parentah-parentah-Na, éta téh tukang bohong, jeung bebeneran teu aya dina dirina’ [1 John 2:4]. Ieu ngawengku sakumna jalma anu ngaku boga pangaweruh ngeunaan Allah, jeung ngajaga parentah-parentah-Na, tapi henteu némbongkeun éta ku karya-karya anu hade. Maranéhna bakal nampa nurutkeun kalakuanana. ‘Saha waé anu tetep cicing di jero Anjeunna henteu ngalakukeun dosa: saha waé anu ngalakukeun dosa can kungsi ningali ka Anjeunna, jeung can nyaho ka Anjeunna’ [1 John 3:6]. Ieu ditujukeun ka sakumna anggota garéja, kaasup para anggota garéja-garéja Advent Poé Katujuh. ‘Barudak leutik, ulah nepi aya anu nipu ka maranéh: anu ngalakukeun kabeneran, nyaéta bener, sakumaha Anjeunna bener. Anu

ngalakukeun dosa asalna ti Iblis; sabab Iblis geus ngalakukeun dosa ti mimiti. Ku sabab ieu Putra Allah dinyatakeun, supaya Anjeunna ngancurkeun pagawean-pagawean Iblis. Saha waé anu dilahirkeun ti Allah henteu ngalakukeun dosa; sabab bibit-Na tetep aya dina dirina: jeung manehna moal bisa ngalakukeun dosa, sabab manehna dilahirkeun ti Allah. Dina ieu katémbong anak-anak Allah jeung anak-anak Iblis: saha waé anu henteu ngalakukeun kabeneran lain asalna ti Allah, kitu deui anu henteu mikanyaah ka dulurna' [1 John 3:7–10].”

“Sakabéh jalma anu ngaku dirina urang Advent nu ngajaga Sabat, tapi tetep neruskeun hirup dina dosa, téh tukang bohong dina paningal Allah. Lalampahan maranéhna dina dosa ngalawan pagawéan Allah. Maranéhna ngagiring batur kana dosa. Firman datang ti Allah ka unggal anggota garéja urang, ‘Jeung lampahkeun jalan anu lempeng pikeun suku maranéh, supaya anu pincang ulah nepi ka nyimpang tina jalan; tapi sabalikna, sing dipulihkeun. Usahakeun karapihan jeung sakabéh jalma, jeung kasucian, anu lamun tanpa éta moal aya saurang ogé anu bakal ningali Gusti: bari taliti ngawaskeun supaya ulah aya saurang ogé anu kagagalan meunang anugerah Allah; supaya ulah aya akar kapahitan anu tumuwuh nepi ka nyusahkeun maranéh, sarta ku éta loba anu jadi kacemar; supaya ulah aya anu jadi cabul, atawa jalma nu najis saperti Esau, anu ku sakeupeul kadaharan ngajual hak cikalna. Sabab maranéh terang, yén sanggeusna, waktu manéhna hayang narima berkah éta minangka warisan, manéhna ditolak; sabab manéhna teu manggihan tempat pikeun tobat, sanajan éta dipilari kalayan taliti bari ngeclakkeun cimata' [Hebrews 12:13–17].”

“Ieu lumaku keur loba jalma anu ngaku percaya kana bebeneran. Tinimbang maranéhna ninggalkeun lampah-lampah hawa nafsu maranéhna, maranéhna terus maju dina jalur atikan anu salah dina kasofisterian tipu daya Iblis. Dosa henteu katingali minangka dosa. Nurani maranéhna sorangan geus kacemar, haté maranéhna geus ruksak, malah pikiran maranéhna terus-terusan ruksak. Iblis ngagunakeun maranéhna minangka umpan pikeun ngagoda jiwa-jiwa kana lampah-lampah najis anu ngacemarkeun sakabéh diri. ‘Sing saha anu ngahinakeun hukum Musa [anu éta téh hukum Allah] paéh tanpa welas asih ku kasaksian dua atawa tilu urang: Naha sabaraha leuwih beurat hukumanana, ceuk aranjeun, anu pantes ditarima ku jalma anu geus nginjak-injak Putra Allah, jeung geus nganggap getih perjangjian, anu ku éta anjeunna geus disucikeun, minangka hal anu teu suci, sarta geus ngahina Roh rahmat? Sabab urang nyaho ka Anjeunna anu geus ngandika, Pamales téh kagungan Kami, Kami baris males, saur Gusti. Jeung deui, Gusti bakal ngahakiman umat-Na. Mangrupa hal anu matak pikareueuseun lamun murag kana panangan Allah anu hirup' [Ibrani 10:28–31].”

Manuscript Releases, jilid 19, 176, 177.